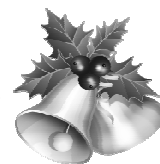

Melania Contact • Nr. 6 • december 2008

Van het bestuur

Het bestuur is in haar nieuwe samenstelling nu enkele keren bij elkaar geweest en de nieuwe mensen leren elkaar kennen en gaan met voortvarendheid te werk. We hebben onlangs afscheid genomen van de leden Conny van Staal en Leny Janssen. Afscheid binnen het bestuur, want beide dames blijven nog actief voor Melania. Leny zal als mentor de nieuwe regiovertegenwoordigsters in de projectcommissies blijven begeleiden en Conny blijft actief in de werkgroep communicatie. Hun hart is en blijft kloppen voor Melania, maar vooral voor de vrouwen in het Zuiden.

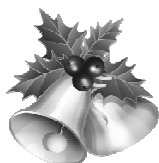

Als we stil staan bij de tijd van het jaar, gaan de gedachten automatisch naar het kerstfeest. Een feest van verbondenheid en vrede. Misschien vraagt u zich af wie u uit wilt nodigen of gaan de gedachten onwillekeurig naar geliefden van wie we afscheid moesten nemen. Hoe dan ook, heel de wereld om ons heen is een hunkering naar liefde en saamhorigheid. Hoe zou het zijn als je bijvoorbeeld in Congo woont, of elders waar gevochten wordt, of waar honger en armoede heerst? Misschien is het wel zoals ik las in de bundel Hoor mijn roepen, uitgegeven bij gelegenheid van de 40ste verjaardag van de encycliek Populorum Progressio, waar een Hondurese vrouw schreef:

IK KNIEL VOOR U

Ik kniel voor u neer, mijn God,
kijk naar mij met mijn pasgeboren kindje.
Zijn wij niet de heilige familie van het 3e millennium ?
Ruik het zure zweet
in het gescheurde T-shirt van haar vader;
elke nacht schiet hij wakker,
badend in het zweet omdat hij zoveel schulden heeft.
Kijk naar mij en mijn kind, God,
zijn wij niet de heilige familie van het 3e millennium ?
Kijk naar de diepe groeven op mijn voorhoofd,
vaak kan ik de slaap niet vatten,
want de honger zeurt en doet vreselijk pijn.
Kijk naar mij en mijn kind, God,
zijn wij niet de heilige familie van het 3e millennium ?
Hoor hoe onze kinderen schreeuwen en huilen.
Mooie dromen hebben ze niet,
honger en onrecht is hun deel.
Kijk naar mij en mijn kind, God,
zijn wij niet de heilige familie van het 3e millennium ?
Wie kan nog het feest

van uw heilige familie vieren, God ?
Wij hebben niet eens meer kaarsen
om aan te steken in de kerk.

We hopen dat u, wanneer u uw kaarsen aansteekt, even stilstaat bij het onrecht in de wereld.

Wij worden door deze vrouw aangesproken. Als het tot ons doordringt hoeveel vrouwen op de wereld moeten vechten voor hun bestaan en dat van hun kinderen, dan weten we dat het werk van Melania nog lang moet blijven bestaan. We kunnen licht brengen bij anderen.

Het bestuur wenst u fijne feestdagen en een gelukkig Nieuwjaar.

Valdênia Aparecida Paulino, Braziliaanse mensenrechtenactiviste

Juliette Rijnfrank

Een aangrijpend gesprek over haar jarenlange strijd voor de rechten van vrouwen en kinderen in de favela's

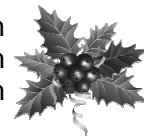
Op 28 augustus jl. verwelkomde Melania een bijzondere gast: de mensenrechtenactiviste Valdênia Aparecida Paulino. In Brazilië is Paulino een begrip. Al meer dan twintig jaar komt zij op voor de rechten van vrouwen en jongeren. Zij was uitgenodigd door Amnesty International Nederland, vertegenwoordigd door Nop Duys, Nienke Vermeulen en Friederycke Haijer van Justitia et Pax, en Juliette Rijnfrank van de PC-LA van Melania woonden de ontmoeting bij.

Valdênia Paulino groeide op in São Paulo, in een van de sociaal buitengesloten gemeenschappen in de grote Braziliaanse steden, de favela. Toch lukte het Valdênia om naar school te gaan en op haar veertiende leerde ze andere kinderen lezen en schrijven. Ze was pas zeventien jaar oud toen ze al meehielp bij het opzetten van een huis voor vrouwen die uit de prostitutie wilden. Omdat haar opleiding als pedagoge niet voldoende was om de gemeenschap te kunnen helpen, besloot ze rechten te gaan studeren. Vervolgens is ze gaan werken als advocate van het Mensenrechtencentrum van Sapopemba, een regio van de stad São Paulo. Volgens Valdênia Paulino is de schending van vrouwenrechten geen prioriteit van de Braziliaanse autoriteiten. De focus van deze mensenrechtenactiviste is daarom gericht op het geweld tegen vrouwen omdat die het meest lijden onder de gevolgen van criminaliteit in de sloppenwijken. 'Een van de redenen van het geweld in sloppenwijken, is dat er geen overheidsinstellingen zijn behalve de politie en die veroorzaakt helaas

alleen maar nog meer geweld. In Sapopemba was het heel gewoon dat de politie een luidspreker op de auto

zette waar klassieke muziek uitkwam voor de bevolking, terwijl ze vrouwen sexueel misbruikten en jongeren executeerden.'

Valdênia Paulino werkt ook in het centrum Cedeca Mônica Paixão, dat opkomt voor de jeugd en kinderrechten. Een van de taken is de vrouwen, jongeren en kinderen in de vele armoedige buurten van São Paulo zich bewust te laten worden van hun rechten, die op papier staan maar nog in praktijk moeten worden gebracht. En volgens Valdênia spelen de vrouwen een belangrijke rol in deze arme gemeenschappen. 'Het is de vrouw die bij haar kinderen blijft als er gevaar dreigt, de mannen vluchten, de vrouwen blijven. Het is de vrouw die in de sociale beweging een rol speelt. Het is de vrouw die verantwoordelijk is voor de opvoeding van de kinderen.'

Valdênia is zo bekend geworden door haar werk als mensenrechtenactiviste dat zij en haar familie openlijk met de dood worden bedreigd in São Paulo, zowel door de politie als door criminelen. Na haar reis door Europa is zij daarom gedwongen haar werk voort te zetten in een veiliger gedeelte van Brazilië. Valdênia eindigde deze indringende ontmoeting met een positieve noot: 'De vrouwenbeweging is gegroeid in Brazilië. En één van onze laatste overwinningen is de Wet Maria da Penha, een wet om geweld tegen vrouwen te bestrijden. Deze wet is in het jaar 2007 tot stand gekomen dankzij het werk en de politieke druk van vrouwenbewegingen in heel Brazilië.'

Sponsormiddagen genereren veel steun voor Melaniaprojecten

Tegelen voor het Dipo Kodundo project

Op woensdagmiddag 22 september was er een kienmiddag voor drie projecten van Stichting Melania.

Ook de vrijwilligsters van Melania waren welkom en konden wat vertellen over de stichting en het project. De vrouwen van het Dipo Kodundo project in Kisumu, Kenia, zetten zich in voor weduwen en wezen door middel van inkomensgenererende projecten zoals de verhuur van plastic stoelen, het naaien van kleding en schooluniformen en voorlichting over Aids preventie bij jongeren. De kosten voor dit project worden gedragen door de Melaniagroep uit Tegelen. Deze middag stond in het teken van hen en het project.

In de middag barst de kienspanning los: getallen rollen over de tafel, het is doodstil, handen schuiven kleine ronde fiches op de afgeroepen

nummers, ingehouden adem en dan: Kien! De Melaniagroep heeft net als vorige keer veel mooie prijzen van de plaatselijke horeca mogen ontvangen. De verkoop van koffie, thee, eigen gebakken cake en van consumptiebonnen, loten en kienkaarten zorgen voor een grote opbrengst voor het Dipo Kodundo project van deze enthousiaste Melaniagroep in Tegelen. Onze complimenten voor deze succesvolle middag en veel dank voor de inzet voor Melania.

Hilvarenbeek voor het Wan Gi Teko project

De dames stromen woensdag 29 oktober binnen in het gemeenschapshuis in Hilvarenbeek voor een koopfestijn: tweedehands koopjes op modegebied en van goede kwaliteit! De rekken waar de kleding aan hangt, zijn een aanwinst dit jaar en gemaakt door de man van een van de vrijwilligsters. De opbrengst van deze middag is voor het Wan Gi Teko project in Homa Bay, Zuidwest Kenia en geeft een vijftien vrouwen daar de kans om een ananas- en fruitsapproductie op te zetten. De landkaart van Kenia en de projectinformatie ontbreken niet, zodat iedereen weet wie er met het geld gesteund worden.

Met een paar mensen van Stichting Melania delen we in de koopvreugde als we verwelkomd worden door vijf enthousiaste vrijwilligers van de plaatselijke Melaniagroep. Het is een kleurrijk geheel zoals op een Afrikaanse markt met kwetterende dames, graaiende handen en overvolle armen met kleding die gepast moet worden. Alles wat over is gaat in grote zakken en is bestemd voor een volgend goed doel: Roemenië. Maar zoveel is er niet over, want de opbrengst is ruim 1600 euro: een geweldig bedrag!

De groep houdt drie keer per jaar een dergelijke verkoop en heeft inmiddels vaste klanten. De sponsormiddag wordt mogelijk gemaakt door een al jaren trouwe Melania-medewerkster uit Den Haag, mevrouw Godschalkx. Zij ontvangt de kleding in haar garage slaat het op en sluisst het door naar de groep in Hilvarenbeek. Mevrouw Godschalkx: "Wat fijn om deze middag mee te kunnen maken. Overall blijge gezichten hier en straks in Kenia. Daar doe ik het voor!" Ook hier onze complimenten, aan mevrouw Godschalkx en deze kleine Melaniagroep die uitgegroeid is tot een hechte vriendengroep.

Introductie: Jolijn le Rutte

Sinds een paar maanden ben ik lid van de projectcommissie Azie. Samen met twee andere leden ben ik verantwoordelijk voor projectaanvragen uit India. Mijn betrokkenheid bij

India is ontstaan door een stage die ik heb gelopen bij een lokale NGO in Chennai, Zuid-India. De NGO werkte aan een duurzame oplossing voor sociale, culturele, economische en politieke problemen door onder andere vrouwen actief te betrekken bij projecten. Ik heb

met eigen ogen mogen ervaren wat de verbetering van de economische en sociale positie van vrouwen kan betekenen voor de hele gemeenschap. Het geeft vrouwen een sterkere positie en zij vervullen daarnaast een voorbeeldfunctie voor anderen in hun omgeving. Ik vind het leuk dat ik nu via een vrijwilligersfunctie bij Stichting Melania een bijdrage kan leveren aan de verbetering van de positie en levensstandaard van vrouwen in het Zuiden, en in het bijzonder in India.

Marie Louise Balagizi, directeur Pax Christi in Nederland

Van 21 tot 29 september werden er in het kader van de vredesweek door het Platform Vrouwen Voor Duurzame Vrede (VDV) een aantal vrouwen uit conflictgebieden uitgenodigd. Zij woonden een driedaagse conferentie bij en namen deel aan de publieksdag in het Vredespaleis in Den Haag op 19 september. Het onderwerp dat werd besproken was de rol en positie van vrouwen in vrede- en verzoeningsprocessen.

Ik had het genoegen om mevrouw Marie-Louise Balagizi uit Congo te ontmoeten, directeur van Pax Christi in Bukavu en intermediair voor Melania. Zij adviseert en steunt groepen die een project aan willen vragen.

Ze kwam binnen samen met Anne-Marie Zaat die haar deze dagen begeleidde. Een mooie, kleine dame met een stralende glimlach en een lieve uitstraling. Ze had getwijfeld naar Nederland te komen want er waren net rellen uitgebroken (de rebellen zijn inmiddels opnieuw actief geworden niet al te ver van haar regio). Op het laatste moment besloot ze toch te gaan. Haar leven is bijzonder als moeder en als vrouw. Ze vecht voor de vrijheid van de vrouw, de verstoten, de verkrachte, de onontwikkelde vrouw. "De positie van vrouwen is officieel wel erkend maar de tradities staan de vooruitgang in de weg." Zo krijgt een vrouw bij haar huwelijk te horen dat ze haar man moet gehoorzamen en niet mag terugkomen bij haar ouders. En dat is soms moeilijk want een aantal Congolese mannen

Colofon

Ontwerp: Roland Huisman, Den Haag

Redactie: Joke Roovers, Conny van Staalen-van Leeuwen, Iris Henny, Ing Lwan Taga, Lauryan Bakker

Bestuur: Evelyn van Royen (voorzitter), Basje de Liefde (secretaris), Conny van Staalen-van Leeuwen (vice-voorzitter), Joke Roovers (penningmeester), Henna Mathura-Dewkinandan (kandidaat-lid), Rina Hendriks (kandidaat-lid), Leny Janssen-van der Pijl (coördinator projectcommissies), Anamaria Waarts (werving).

nemen weinig verantwoordelijkheid voor het inkomen van hun gezin, zijn alcoholist en/of hardhandig. Het treurige is dat deze waarden vaak door vrouwen aan hun dochters worden doorgegeven en hoe doorbreek je zo'n cyclus? Marie-Louise heeft het geluk gehad met deze traditie te kunnen breken en te vechten voor haar rechten. Eén van de projecten die met het geld van Melania wordt gesteund is die van een naai-atelier voor kansarme meisjes. "Het lastige hiervan is dat de meisjes hiervoor geld nodig hebben. Ze hebben een naaimachine en basismaterialen nodig om voor zichzelf te kunnen starten. Daarna kunnen ze in hun eigen onderhoud voorzien." De meisjes die hiervoor in aanmerking komen zijn vaak verstoten meisjes, jonge moeders en/of verkrachte meisjes. Ze leven vaak in schaamte om wat ze is overkomen.

Daarnaast loopt bij Melania een aanvraag voor een ander project : vrouwen die een landelijke kantine willen opstarten. Etenswaaren verkopen, feesten organiseren. Probleem waar ze tegenaan lopen is een ruimte te vinden.

Wel heeft de Congolese vrouw al meer toekomst, vooral in de steden. In dorpen worden ze dom gehouden en zijn ze nog teveel in de ban van tradities die van moeder op dochter worden doorgegeven. Een feministische beweging vindt echter plaats in de Kivu regio. Erfenissen die tot nu toe alleen aan de jongens/mannen werden toegekend moeten nu ook verdeeld worden met de meisjes/vrouwen, een ontwikkeling waartegen de broers zich nog hardnekkig verzetten. Er worden meer rechten toegekend en meer vrouwen komen in opstand, voor henzelf en voor hun kinderen. Maar de armoede is groot en voor een vrouw blijft het moeilijk. Maar dankzij vrouwen als Marie-Louise ziet de toekomst voor de vrouwen er een stuk rooskleuriger uit.

Cultuuragenda

Viviane Sassen - Flamboya

Foam toont een uitgebreid

overzicht van het recente werk van Viviane Sassen, gemaakt tijdens haar verblijf in verschillende Afrikaanse landen. Met dit werk poogt Sassen niet alleen de herinneringen aan haar kinderjaren in Afrika te verbeelden, maar stelt zij impliciet ook fundamentele vragen over beeldvorming, vooroordelen en de beperkingen van de fotografie. De portretten die Sassen maakte in onder meer Zambia, Kenia en Tanzania zijn veelal intuïtief ontstaan in samenwerking met de geportretteerde. Sassen's werk wijkt in sterke mate af van het stereotype beeld dat het in het Westen bestaat van het Afrikaanse continent en haar bewoners. De expositie bestaat ten dele uit werk waarmee Viviane Sassen eerder de Prix de Rome 2007 won, aangevuld met nieuw of niet eerder getoond werk.

21 november – 18 januari, FOAM Fotografiemuseum Amsterdam

Bron: NRC Handelsblad.nl

Tips voor een duurzame kerst

We gaan steeds bedachtzamer om met het milieu, met wat we eten en met welke aankopen we doen. December is bij uitstek een periode waarin deze bedachtzaamheid nog wel eens overboord wordt gegooid en waarin er een overvloed lijkt te zijn van de luxe dingen des levens: dure cadeaus, veel eten en naast de kerstboom ook nog een verlichte voor- en achtertuin. Een feestje hoort nu eenmaal aangekleed, maar voor wie de feestdagen evengoed bewust wil doorbrengen, biedt Oneworld de uitkomst: acht tips voor een duurzame kerst. Zo kun je in december een kerstboom adopteren die na de kerst weer in de grond gaat, zodat je de boom het volgende jaar gewoon weer kunt optuigen. Ook kun je een verantwoord kerstcadeau kopen of goedendoelenkerstkaartjes versturen. Zie voor de andere tips en de manier waarop u uw kerst duurzaam kunt doorbrengen op de website van Oneworld (oneworld.nl).

kopij

Kopij voor de volgende Melania Contact graag vóór 14 februari insturen
Secretariaat Melania, postbus 16440, 2500 BK Den Haag **of** melania@cordaid.nl
Graag ontvangen wij ook foto's bij de artikelen.